

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 80/2026-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného TROŠČÁK advokátska kancelária s. r. o., Bayerova 15918/10B, Prešov, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. 37C/26/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. 37C/26/2017 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice v konaní sp. zn. 37C/26/2017 **prikazuje** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Košice I, s tým, že mestskému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jemu bude priznané finančné zadosťučinenie 6 000 eur.
2. Okresný súd rozsudkom z mája 2018 zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplata 15 000 eur. Na odvolanie sťažovateľa bol tento rozsudok potvrdený rozsudkom krajského súdu zo septembra 2019, proti ktorému sťažovateľ podal v januári 2020 dovolanie.

Okresný súd uznesením z februára 2020 rozhodol o výške náhrady trov. Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú okresný súd v marci 2020 zamietol. Spis bol potom uložený do archívu.

3. Sťažovateľ porušenie ústavných práv identifikuje v tom, že okresný súd najvyššiemu súdu nepredložil jeho dovolanie proti rozsudku krajského súdu. Mestský súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že dovolanie chybné nebolo založené do spisu, spis bol uložený do archívu, no po doručení ústavnej sťažnosti dovolanie sťažovateľa doručil žalovanému na vyjadrenie.

II.

4. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s prihliadnutím na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

5. Prietahy v konaní vznikli tým, že dovolanie sťažovateľa nebolo založené do spisu. Kvôli tejto administratívnej chybe mestský súd namiesto toho, aby vykonal úkony nevyhnutné na predloženie dovolania najvyššiemu súdu, spis uložil do archívu. Opomenutím súdu tak došlo k tomu, že o dovolaní sťažovateľa sa nekonalo. Preto postupom mestského súdu došlo k porušeniu ústavných práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Ústavnej sťažnosti tak bolo z dôvodu porušenia týchto ústavných práv podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovené a mestskému súdu bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov.

6. Nebol dôvod vyhovieť ústavnej sťažnosti v časti porušenia ústavných práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, priznanie finančného zadosťučinenia a trov konania. Je tomu tak preto, že ešte okresný súd svojím rozhodnutím nastolil právnu istotu sťažovateľa ohľadne dôvodnosti jeho žaloby, pričom jeho administratívne pochybenie v súvislosti do spisu nezaložením dovolaním nie je skutočnosťou, ktorá by viedla k odmietnutiu spravodlivosti. Sťažovateľovi nič nebránilo v tom, aby toto administratívne pochybenie rozpoznať skôr a na mestskom súde ho urgoval inak ako podaním ústavnej sťažnosti. Sťažovateľovi nič nebránilo zaujímať sa skôr o stav konania o jeho dovolaní. Sťažovateľ sa nezaujímal, prečo nebol vyrubený súdny poplatok za dovolanie a prečo mu nebolo doručené vyjadrenie k dovolaniu. Advokátom zastúpený sťažovateľ na dlhoročnú a zrejmu nečinnosť mestského súdu reagoval až ústavnou sťažnosťou, hoci už skôr mohol vykonať úkony, ktoré by nepochybne viedli k postupu mestského súdu. Aj keď jediným faktorom pri zistení porušenia ústavných práv sťažovateľa bola chyba súdu, bolo potrebné prihliadnuť na to, že sťažovateľ sa nenachádzal v právnej neistote o dôvodnosti ním podanej žaloby a v konaní o svojom dovolaní bol pasívny.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu